

viinshandel, da forekommer det mig, at dette Forslag staaer i en vis Forbindelse med det af Udvalget under Nr. 6 til § 3 stillede Forslag om Fastsettelsen af en eensartet aarlig Afgift for det hele Land; thi det maa ganske vist erkendes, at det er noget misligt for den, der har udredet et ikke ubetydeligt Beløb een Gang for alle, for at erhverve Retten til Brændeviinshandel, at være undergIVEN denne vilkaarlige, hvert 3die Aar stiftende Ansættelse af Afgiften af Næringsbruget. Men paa den anden Side maa det virkelig ogsaa erindres, at en fast og bestemt Afgift for det hele Land vil kunne falde meget tungt og hæmmende paa Næringsbruget i enkelte Districter af Landet, medens den maa siges at være altfor let for Næringsbruget i andre Dele af Landet. Der- som man imidlertid desuagtet maatte holde paa en fast, eensartet Afgift for det hele Land, saa troer jeg dog, at man i ethvert Fald bør følge de ærede Underændringsforslagsstillere, der søge den faste Afgift deelt i tvende Satser, en mindre for Krohold og en høiere for Brændeviinshandel, thi jeg troer, at man i Reglen kan antage, at Kroholderne rundt omkring i Landet ikke ville være istand til at bære den samme Afgift som Brændeviinshandlerne. — Under Nr. 9 har det ærede Udvalg stillet et Forslag, som jo gaaer ud paa, at, dersom Nogen paadrager sig Restance med Brændeviinsafgiften for mere end et Kvartal, ophører hans Ret til Handel med Brændeviin, indtil Restancen er betalt. Jeg troer nu ikke, at der for Landets Vedkommende er nogen Trang til en saadan Bestemmelse, idetmindste er det ikke forekommet i min Praxis. Det forekommer mig derhos, at, dersom denne Bestemmelse bliver vedtagen, turde det dog være Dvivel underkastet, om man er berettiget til at gjøre Udpanning for den paadragne Restance, forinden den har henstaaet ubetalt i tre Maaneder; men, skulde dette være Tilfældet, hvilket jeg dog ikke tør paastaae, saa seer jeg ikke rettere end, at dette kommer i Strid med Bestemmelsen i § 72 i Næringsloven om Afgiftens Erlægelse, sammenholdt med Bestemmelsen i § 25 i Landcommunalloven om den lovlige Omgang med refterende Communeafgifters Inddrivelse. Det forekommer mig ogsaa, at Ved-

tagelsen af denne Bestemmelse maa affedkomme en anden Ulempe, nemlig med Hensyn til Communerne's Forhold ligeoverfor Statskassen, der jo ifølge Næringslovens § 72 oppebære Halvdelen af den heromhandlede Brændeviinsafgift; thi, da vedkommende Restanter jo selvfølgelig ikke kunne være forpligtede til at udrede nogen Afgift for den Tid, i hvilken deres Næring er suspenderet, eller i hvilken Retten til at udøve deres Næring er dem betagen, seer jeg ikke rettere end, at Statskassen maa blive berørt heraf. I det Hele taget troer jeg heller ikke, at vedkommende Communalbestyrelse kan betage vedkommende Restant Retten til at udøve sin Næring, naar han har Næringsbeviis paa den, uden et Dvirghedsdecret, som det i ethvert Tilfælde forekommer mig at være nødvendigt for vedkommende Communalbestyrelse at erhverve, for dermed ligeoverfor Statskassen at legitimere Ikke-Indbetalingen af den paa vedkommende Næringsbrug faldende Halvdeel af Afgiften. Ikke heller indeholder Forslaget nogen Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Afgiftens Beregning for en saadan Restant, hvem Retten til at forhandle Brændeviin har været berøvet i nogle Dage eller Uger; naar der ikke i Forslaget indeholdes en udtrykkelig Tilfjendbegivelse i saa Henseende, forekommer det mig, at det kan være Dvivel underkastet, om ikke Afgiften for denne Restant, naar han atter faaer sin Ret til at handle, vil blive at beregne efter den i Næringslovens § 72 fastsatte Regel, nemlig fra den første Dag i det nærmest paafølgende Kvartal, efterat han har faaet sin Ret tilbage; men i saa Tilfælde er det jo klart, at vedkommende Restant gjør sig en god Forretning ved at lade sig Retten til at forhandle Brændeviin betage i nogle saa Dage i Begyndelsen af Kvartalet, da han saa kan sidde frit i den øvrige Deel af Kvartalet. Men, som jeg før bemærkede, jeg troer ikke, der er nogen Trang rundt omkring paa Landet til en Bestemmelse af den heromhandlede Art. Derimod kan det være muligt, og jeg har Grund til at antage det efter de Uttringer, der ere faldne fra den ærede Ordfører og det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Ordf.), at det kunde være ønskeligt, at